

Nr 171.

Av herr **Jonsson** i Hökhult m. fl., om skrivelse till Kungl. Maj:t angående ändring i villkoren för inträde vid tandläkareinstitutet.

En god tandvård är för vårt folk av så stor betydelse, att åt densamma bör ägnas mer uppmärksamhet från statsmakternas sida än som hittills skett. Då tandläkarekåren icke är tillräcklig för behovet, råder på landsbygden stor brist på tandläkare, och de som finnas äro överhopade av arbete. Barnens tandvård blir i allmänhet mycket försummad, och då så sker, få de lida av följderna härav för hela livet.

Orsaken till den försummade tandvården på landsbygden är att söka dels i den brist på läkare, som råder, dels däri, att resan till läkare medför kostnad och besvär, och dels emedan tandläkarna vanligen fordra så hög betalning för den hjälp, de lämna, att de, som ha små inkomster, icke kunna betala de begärda arvoden.

I anledning härav synes det oss, att statsmakterna böra taga under övertvägande, om icke något bör och kan göras för att få bättre tillgång på tandläkare och arvoden nedsatta till sådana belopp, att det blir möjligt även för dem, som ha små inkomster, att kunna anlita desamma. Det kan ifrågasättas, om icke utbildningen för tandläkarna borde kunna göras något billigare, än vad nu är förhållandet, utan att tandläkarekårens duglighet för tandvården därigenom behövde minskas. Det synes knappast vara nödvändigt att hava så hög förutbildning som studentexamen för inträde vid tandläkareinstitutet. Härvid torde realskoleexamen kunna anses vara tillräcklig, då det väl huvudsakligen är utbildningen vid tandläkareinstitutet, som skall göra dem kompetenta för sitt yrke.

Om realskoleexamen vore tillräcklig såsom förutbildning för inträde vid tandläkareinstitut, skulle detta medföra en betydlig lättnad för blivande tandläkare; härigenom vunnas både tid och en betydande ekonomisk bespa-

ring. Därigenom att utbildningstiden vore kortare och studiekostnaden lägre skulle möjlighet för tandläkarna uppstå att gå allmänheten tillhanda med beräkning av en lägre arvodestaxa än som eljest är möjligt.

För att avhjälpa bristen på tandläkare böra statsmakterna vidtaga åtgärder för, att flera tandläkare skola kunna utbildas, än som för närvarande sker. Tandläkareinstitutet bör, om så erfordras, utvidgas för att mottaga flera elever än det för närvarande gör, i syfte att fylla landets behov av tandläkare.

Det synes även böra tagas under övertvägande, huruvida icke landet bör indelas i provinsialtandläkaredistrikt och staten och landstingen bidra till avlöning åt dessa tandläkare. I samband med en dylik indelning bör även fastställas en taxa för arvoden, så avvägd, att även de, som ha små inkomster, må kunna anlita tandläkare vid förefallande behov. Den kostnad, som härav skulle uppstå för staten, skulle mer än väl uppvägas genom den stora fördel, som landets befolkning finge genom en sådan anordning, och som även i någon mån komme det allmänna till godo genom de verkningar, som en god tandvård medför i fråga om befolkningens hälsa och kroppsliga vigör.

Samma motiv som varit bestämmande för inrättandet av provinsialläkaredistrikt, sjuksköterskedistrikt med flera, för att betjäna allmänheten, tala även för inrättandet av provinsialtandläkaredistrikt. Om staten upprättar provinsialtandläkaredistrikt kan staten även bestämma den taxa, som tandläkarna ha att följa vid utövandet av sin praktik, på samma sätt som nu sker beträffande provinsialläkarna.

De yrkanden vi med anledning härav vilja framställa, äro sammanfattade i tre särskilda motioner; och yrkas i den nu förevarande

att riksdagen måtte besluta i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning, huruvida icke avlagd realskoleexamen må berättiga till inträde vid tandläkareinstitut, samt vidtaga av utredningen föranledda åtgärder.

Stockholm den 28 januari 1922.

J. A. Jonsson.

Bernhard Nilsson.

C. O. Johanson.